

Hakkı TAŞĞIN

Ankara Hacı Bayram Veli University, Turkey

tasginhakki@gmail.com

SEYİT FAMILY ALİ KOÇLULAR: FROM THE GREEK LAND TO RUMELI AND FROM THE BALKANS TO ANATOLIA

This study aims to bring Seyit Family Ali Koçlular to the academy's attention and is structured around the migration of Ali Koçlular from the Balkans to Anatolia, centuries after the settlement of the Greek Land to Rumeli.

Postgraduate studies on mass migration from the Balkans to Anatolia are limited. There is no postgraduate study on Ali Koçlular yet, therefore, this paper aims to draw attention to the subject with the presentation of Ali Koçlular, who migrated from the Balkans to Anatolia, and can be directly associated with the social and religious structures of these two significant territories. This study was carried out in line with my master's thesis, which is about Ali Koçlular and is still being written.

Keywords: Ali Koç; Seyit; *Pir*; Migration; the Balkans; Anatolia.

Introduction

Considering the historical background of Anatolia, many social, religious, and political structures are encountered from the Greek period till today. Due to all kinds of social and political events on its ground and the diversity in its presence, Anatolia has become the home of many population movements. These arrivals and departures have had rather serious consequences.

The necessities encountered in social dimensions due to various reasons have caused mass migration. It has been widely accepted that the effects of mass migrations from one place to another, along with the reasons why they happen to societies and communities, and their manner are undeniable. The most important reasons for mass migrations, rather than for voluntary migration, are the typical subject of study. They emerge as a result of necessity and have social dimensions.

The causes and consequences of the massiveness of immigration affect those within it and every segment that witnesses it. As a result, the consequences and effects of massive migrations reach greater dimensions than their mass. Thus, the historical continuity and transfer of its effects have become possible. For this reason, the effects of every mass population movement experienced on the historical ground continue in social nature. That is why these issues should be examined within the body of academic literature, in particular Sociology. However, when looking at academic literature, it is evident that this issue is not given the necessary importance.

Due to the abovementioned reasons, I am working on my master's thesis, which is the first at a graduate level, about Ali Koçlular residents who experienced mass migration from the Balkans to Anatolia. The field research was initiated in 2017. Since the official procedures have not been completed yet, the subject cannot

be entered in-depth within the scope of this study due to various ethical requirements. Therefore, the subject will be discussed in general terms, and the weakness of the sensitivity of academic literature on this subject will be addressed. In addition, bringing Ali Koçlular, who has not been included in any postgraduate studies, to the attention of academic literature is the primary purpose of this study.

Seyit Family Ali Koçlular From The Greek Land To Rumeli And From The Balkans To Anatolia

Many societies and states that displayed different forms of domination at different times emerged in the Greek Land. The political, religious, and social struggle areas between these states stretched over particular times, wars were waged, and some administrations disappeared. This process passed with the dragging of the communities that became sides in the political and military propaganda fields.

Before the expansion and strengthening of the rule of the Ottoman Empire in Anatolia, migrations took place from the Greek Land to Rumeli. In later times, due to the Ottoman Empire's domination over many principalities in Anatolia, it synthesized the communities under different administrations in the Balkans. In other words, certain parts of different social groups from different principalities settled in the Balkans and thus built the Ottoman Society in the Balkans as a result of a particular program.

The religious and social groups that had settled in Rumeli from the Greek Land and recognised the Balkans as their homeland were forced to migrate due to pressures and oppressions when the Ottoman Empire lost its dominance in the Balkans centuries later. As a result, mass migrations took place from the Balkans to Anatolia. This situation continues to exist as an important phenomenon that can have various effects on the background of the Balkans and Anatolia in the period up to now. For this reason, the mass migration movements from the Balkans to Anatolia should be analyzed from all sides and all dimensions.

Ali Koç Baba

The population movements from the Greek Land to Rumeli started with the Horasan Erenes during the Orhan Gazi period of the Ottoman Empire. The road opened with Sarı Saltuk, Seyit Ali Sultan (Koyun Baba/Kızıldeli) and Otman Baba also took Ali Koç Baba to the Balkans (Taşgın 2017a: 157).

Picture 1: Outside of Ali Koç Baba's tomb in Nikopol/Bulgaria.

Ali Koç Baba is one of the *caliphs* of Koyun Baba. He is called Seyit because he is a descendant of the Prophet Muhammad. In addition to this, he is also known as *Pir* because he is affiliated with a *Mürşit* and has his own suitor community. Ali Koç Baba first settled in Vidin Castle and started his activities here. He continued in Niğbolu (Kiel 2007). He was martyred in the Battle of Niğbolu. His tomb is also in Niğbolu (Niğbolu, Nikopol/Bulgaria).

Picture 2: *Inside Ali Koç Baba's tomb in Nikopol/Bulgaria.*

Detailed information about Ali Koç Baba can be accessed through Koyun Baba Menakıb, where his connection with his master, Koyun Baba, can be seen. The name of the parents of the Koyun Baba is mentioned as Seyit Ali Sultan in the Koyun Baba Menakıb. Therefore, Seyit Ali Sultan Velayetname should be taken into consideration together with the Koyun Baba Menakıb.

The activities of the Koyun Baba, that is, Seyit Ali Sultan, in Central Anatolia are included in the Koyun Baba Menakıb. Information on Rumeli activities can be found in the Seyit Ali Sultan Velayetname. The arrival of the Forty *Erenes* to Rumeli is described in the Seyit Ali Sultan Velayetname. (Noyan: 79-80) Although the names of all Forty *Erenes* are not given in the Velayetname, according to the inscriptions in the tomb of Ali Koç Baba and the quotations of Ali Koçlular, Ali Koç

Baba is from these Forty *Erenes*. It is even mentioned that Ali Koç Baba is the son (waist or breath child) of Seyit Ali Sultan.

With the connection between Koyun Baba Menakıbı and Seyit Ali Sultan Velayetname, the transmission of oral history is strengthened. While it is stated that Ali Koç Baba was assigned to Rumeli in the Koyun Baba Menakıb, Seyit Ali Sultan mentions the departure of the Forty *Erenes* to Rumeli in the Velayetname. These issues reinforce the statements that Ali Koç Baba is also one of these Forty *Erenes*.

Ali Koç Baba was mentioned extensively in the Koyun Baba Menakıb. Ali Koç Baba was named “*erişti*” Koyun Baba. The *caliphs* and suitors were surprised by this situation. Therefore, Koyun Baba tests Ali Koç Baba without his knowledge. For this, Koyun Baba asks Ali Koç Baba to bring water from the river. Ali Koç Baba goes and brings the water, but Koyun Baba does not drink the water and pours it. He drinks the water the third time after asking him to bring it back a few more times. In this process, the fact that Ali Koç Baba did not object to Koyun Baba at all, did not oppose nor refused his request, that is, completely surrendered, drew everyone’s attention and thus, everyone understood why Ali Koç Baba reached and was called “*erişti*”. These issues are mentioned in the Koyun Baba Menakıb as follows:

“Baba dervişlerden doğru âşık
Bir adam var idi irşada layık

Ali idi onun ismi dahi hem
Koyun Baba ona olurdu hem dem

Ali Koca demekle yâd olurdu
Baba hizmet buyursa şad olurdu

Muti idi dahi hem ehli insaf
Ne iş olsa ederdi her dem isaf [:birinin talep ve ricasını
kabul edip yerine getirir]

Baba ana Erişti diye bir ad
Takıp onu kılardı dembedem yâd

Ona dervişler hep gıpta ederdi
Ne hizmet olsa zira o giderdi” (Taşğın 2017b: 247)

“Baba bir gün anı tecrübe etmek
İçin dedi ana ey merdi gerçek

Bana bir su getir ırmaktan ey can
Nasibini verem gayri firavan

Ali Koca gidip bir su getirdi
Baba onu hemandem döktü durdu

Dedi kerhen getirdin içmem ben
Yine döktü onu o zatu'l-akdes [: kutsal sahibi]

Rızasızdır bu suyun içmezem der
Yine gitti suya Ali Koca Pir
Hemen ırmağa vardı geldi aziz
Hulus ile getirdi bir dahi tiz

Baba onu içip oldu ferahnâk
Dedi bahtın açıldı olma gamnak

Ki zira tecrübe ettim seni ben
Hulus ile getirdin suyu çün sen

Deyip arkasını mesh itti ol dem
Hemen irşat edip kıldı mükerrerem

Gözünün perdesi refoldu ey can
Açıldı çeşm-i batın oldu lemaan [: parıldadı]" (Taşğın 2017b: 248–249)

Koyun Baba assigned Ali Koç Baba to guide the Balkans. Ali Koç Baba started in Vidin along the Danube and continued his activities in Niğbolu. These issues are mentioned in the Koyun Baba Menakib as follows:

“İşaret eyledi o kutlu cana
Rumeli kıtasında bir mekâna

Tuna boyunda bir dilkeş mekândır
Görenlere pinhan değil ayandır

Dedi var orda it'amı taam et
Oranın halkını kendine ram et

Yürü irşada mezunsun bu gün sen
Halifem o orayı eyle mesken

Ali Koca hemandem buldu devlet
Erişti diyerek bahş oldu himmet

Erişti akıbet devletli caha
Hemen mürşit olup azmetti raha
Elini öptü Baba'nın çünkü onda

Bu şiiri söyledi hem o zamanda” (Taşğın 2017b: 251)

“Vidin kalesi var Tuna boyunda
Görüp kendisini fikretti onda

Koyun Baba kerameti deyip bu
Meserretle derunu oldu memlu

Yapıp dergâhı onda kıldı karar
Durdu anda geçti nice ruzigar

Nice halkı onda irşat eyledi
Hanigahı kurdu abad eyledi

Müddeti ömründe itamı taam
Etti memnun oldu anda has u’ aam

Vefat ettikte dergâhı demadem
Yine ayende ravende için hem

Küşat olmak ile mamur imiş ol
İçinde dervişanı var imiş bol” (Taşğın 2017b: 251–252)

The above points are conveyed in the prose version of Koyun Baba Menakıb as follows:

Pes Baba Sultanın mezarı bir er boyu çıktık da Ali Koçi derler bir derviş var idi. O kayboldu.

İşbu Ali Koçi dedikleri derviş gelip Baba Hazretlerine iradet getirdiği zaman Baba Sultan bu dervişe: Erişti o oğlan, diye ad vermişti. O gelen dervişler gönüllerinden ettiler: Biz bu nice zamandır hizmet ederiz bize erişti, diye çağırılmaz. Bu dün geldi buna erişti, diye çağırır diye hatırları melül olur.

Bu hal Baba Hazretlerine malum olup bunları teselliy-i hatır etmek için bir gün Ali Koçi’ye eyitti: Gerçeğim yürü, var ırmaktan bir içim su getir sana nasibini vereyim, dedi.

Pes Ali Koçi bu kelamı işitecek eline iki desti alıp [165b] Kızılırmak’tan su doldurup Baba Hazretine getirdi. Baba Sultan, Ali Koçi’ye eyidür: Gönlü gönle katın onu dök de bir dahi getir, dedi.

Pes erin nefesin hak bilip tekrar vardı. Bir dahi getirdi.

Pes yakın gelince onu dahi “dök” bir dahi getir, dedi. Erin nefesin hak bilip kalbine asla bir nesne getirmedi. Hulusi kalple varıp yine getirdi.

Pes üçüncü defa gelen suyu alıp içti. Erenlerin nazarı kimyadır kara taş a nazar eylese gevher olur. Gözünün perdesin kaldırıp arkasını sığayıp nasibin verdi. Eyitti: Rumeli’nde Tuna suyu kenarına var, onda mekân tut, dedi. Vardı parmağıyla işaret

edip gösterdi. İş bu mekânı tut başka ocak yak fi sebilillah yedir, içir deyi, Baba Sultan ona işaret eylemişti.

Pes o dem Ali Koç Rumeli'nde erenlerin işaret eylediği yere varıp mekân tuttu. Onun dahi menakıbı vardır, malum oluna (Taşğın 2017b: 252–253).

It is Ömer Lütfi Barkan who first presented and interpreted the archive documents containing information about Ali Koç Baba to the academic world, in addition to the Koyun Baba Menakıb and Seyit Ali Sultan Velayetname. The registration record he transferred:

Nigeboluya tâbi Dervişler köyü de şu şekilde teşekkül etmiştir: Koyun Baba dervişlerinden Ali Kocu nâm dervişin zaviyesinin vaktile hiç bir evkafı ve varidatı yokmuş. Bu zat öldükten sonra ahabları toplanıp «kendi yetiştirdikleri» bağlardan ve bahçelerden hâsıl eylediklerini zaviyede gelene geçene sarfetmeğe başlamışlar. Bu mıntakada boş ve defterden hariç bir mezreayî tapulayub, bedel-i öşr senede 200 akçe vermek üzere. Padişaktan hüküm almışlar. Ondan sonra, bu mezrea içinde iki değirmen bina etmişler ve bu suretle zaviyenin vakfı olan mezrea yavaş yavaş büyümeğe başlamış, hariçden kimsenin yazılısı olmıyan kâfirlerden de 14 nefer kadar kâfir toplanarak mezrea 45 hanelik bir köy haline gelmiş ve zamanın Padişahı da bu köyü bütün hukuku ve rüsumu ile, nüfuz ve kudretini bu suretle göstermiş olan zaviyeye vakfetmiş [181] (Barkan 1942: 298).

On the [181] note here, there is a record about Ali Koç Baba in the Niğbolu Evkaf Defteri. This records:

“611 numaralı Niğbolu evkaf defteri

(Kanunî Süleyman devri)

181: ‘An evkaf-ı zâviye-i Merhum ‘Ali Koçı.

Karye-i Dervişân nâm-ı diğêr Bulgarine-i Küçük tâbi’-i Nigebolu.

Merhum Koyun Baba dervişlerinden ‘Ali Koçı nâm sâhib-i vilâyet derviş ki nefsi Nigeboluda olan zâviyesinin aslâ ve kat’â bir akçe varidatı olmamağın ve bir akçe hâsıl olur vakfı yokdur. Mezkûr derviş fevt olduktan sonra kendü ehibbâsm-dan *ba’zı dervişler cem’ olunub kendülerin kedd-i yemini ve airuk-ı cebînlerle didikleri bağlarından ve bahçelerinden hasıl eyledüklerini zâviye-i nıczkûreye gelen âyende ve revendeye harc eyleyüb ve zikrolan mezre’a hâlî ve hâric-ez defter yer olub merhum Yahya Paşa hazretlerinden tâpulayub ba’dehu der-i devletden hükm-i hümâyun alub sâbıka Nigebolu kadısı olan ‘Alâeddin sınırın tecdid idüb ba’dehu merhum ve magfürunleh sultan Bayezid hândan mukarrernâme-i hümâyun almışlar.*

Sonradan, Nigebolu beği Hasan Paşa hazretlerinden ve ba’dehu Mehmed beğden *bedel-i ‘öşür yılda iki yüz akçe vaz* itdürüb ellerine mektubu şeriflerin almışlar.

Ve mezre’a-i mezkûre üzerinde iki göz bir değirmen binâ eylemişler. Ve zâviye-i mezkûreye hizmet etmek için haymana ve hâric-ez-defter olan kâfirlerden on dört nefer kâfir cem’ eyleyüb ispençesin ve sâyir rüsumların almayub karye-i mezkûre üzerinde binâ itdükleri değirmenlerine ve âyende ve revende mahsulâtı için bağlarına ve sâyir mesâlihine hizmet iderlermiş.

Hâliyâ vuku'ı üzere tahrir olunub Padişâh-ı 'âlempenâh hazretlerine arz olundukda mezre'ayı mahdud olan sınırı ile resmi ağnâmile ve 'öşür-i kovanile filcümle hukuku şer'iyesi ile ve rüsûm-ı örfiyesile ve içinde olan on dörd nefer keferesile zaviye-i mezkûreye vakf eyleyüb vâki olan mahsûlâtı âyende ve revendeye harc eylemek emrolunmağın.

Hâliyâ vilâyet kitâbet olunub vakf-ı mezkûr der-i devlete 'arz olundukda vakfiyeti kemâkân mukarrer dutulub (defteri cedid)e kaydolundu deyü mukayyed der (defleri âtik)

Hâliyâ dahi vuku'ı üzere 'arz olundukda girü kemâkân vech-i meşruh üzere buyrulub (defteri cedid)e kaydolundu. (30 numaralı köy) (Fol. XVIII)" (Barkan 1942: 341–342).

Ali Koçlular

It is possible to obtain information about the various events in these territories, especially in the journey of Ali Koçlular, Seyit Family, from the Greek Land to Rumeli, from the Balkans to Anatolia. However, the changes that occurred in the family structure, if any, due to the migration of Ali Koçlular from the Balkans to Anatolia should be attributed essentially. It is very important to determine the effects of these changes that may have been caused by immigration on the relations between *Pir* and *Talip*. For this reason, the aim is to bring Ali Koçlular to the academy's attention within the scope of this study, and it is also proposed that this subject be included in academic studies.

Ali Koçlular is the only Dede family descended from Seyit in the Balkans. (Taşğın 2017b: 141) In other words, it is only Ali Koçlular residents whose path and government still continue in the Balkans. However, a significant portion of Ali Koçlular migrated to Anatolia after the 93 War (1877–1878) and settled in various places by the Ottoman Empire.

The non-migrant part of Ali Koçlular residents still live in Yablanovo (Alvanlar) village in the Kotel (Kazan) district of the Sliven (İslimiye) province of Bulgaria. Ali Koçlular residents, who migrated from the Balkans to Anatolia and were settled in Anatolia by the Ottoman State, continue to live in Eskişehir, Kütahya and Tekirdağ.

Although some studies are not specific to Ali Koç Baba and Ali Koçlular, it is possible to obtain information about our subject from these studies. Some major works are: Ahmet Taşğın's *Koyun Baba ve Menakıbı*, Refik Engin's *Trakya ve Balkanlarda Bektaşilik ve Bektaşî Sürekleri*. In addition, there is important information about Ali Koçlular in the 2004/31 and 2007/43 issues of "*Turkish Culture and Haci Bektash Veli Research Quarterly*". The 2004/31 issue of the "*Research Quarterly*" is "Ali Koç Babalılar Özel Dosyası (Special File on Ali Koç Babalılar)". The number 2007/43 is "Bulgaristan Özel Sayısı (Special Issue on Bulgaria)".

Conclusion

This study provides information about the presence of Seyit Ali Koçlular in Bulgaria and Turkey, the only family in the Balkans today. The subject of this study

is to trace their settlement from the Greek Land to Rumeli and their migration from the Balkans to Anatolia, which have attracted attention and serve to invite them to Sociology grounds. For this reason, this subject should be studied on academic grounds, particularly, in terms of its social structure, especially in Sociology. However, in this way, it will be possible to understand whether the traces of migrations from the Balkans to Anatolia have passed over the years and whether their effects on social structures are still continuing.

As a result, it was pointed out that in order to determine the effects of the migration of Ali Koçlular from the Balkans to Anatolia on the relations with *Pir* and *Talip*, it was necessary to organize field studies on this issue at a graduate level.

BIBLIOGRAPHY

Barkan 1942: Barkan, Ö. L. Osmanlı İmparatorluğunda Bir İskân ve Kolonizasyon Metodu Olarak Vakıflar ve Temlikler 1: İstila Devrinin Kolonizatör Türk Dervişleri ve Zaviyeler. *Vakıflar Dergisi*(2).

Kiel 2007: Kiel, M. *Niğbolu*. 11 13, 19 tarihinde İslam Ansiklopedisi: <https://islamansiklopedisi.org.tr/nigbolu> adresinden alındı

Noyan: Noyan, B. (Dü.). (tarih yok). *Seyyid Ali Sultan (Kızıldeli Sultân) Vilayetnamesi*. Ankara: Ayyıldız Yayınları.

Taşğın 2017a: Taşğın, A. Balkanlarda Konyalı ve Karamanlılar: Belgelenemeyen Bir Aidiyetin Hikâyesi. A. Aköz, & D. Yörük içinde, *Konya Araştırmaları Göç ve İskân* (s. 145–160). Konya: Palet Yayınları.

Taşğın 2017b: Taşğın, A. *Koyun Baba ve Menakıbu*. Konya: Çizgi Kitabevi.